מכון זכרון "יעקב יוסף"
ספינקא
לקבלת הגליון ניתן לפנות למייל:
4197584@gmail.com
או בפלאפון: 053-4197584
גליון הבא מס' 233 יצא בעז"ה
חודש טבת תשפ"ו הבעל"ט

דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מספינקא זי"ע
גליון מס' 232 לחודש כסלו - חנוכה, תשפ"ו,
יו"ל ע"י מכון זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו כ"ק אדמו"ר זצוק"ל

מילי דאבות - לפרשיות החודש
לקוטי אמרים מספרי רבותינו הק' זיע"א

ויאמר יעקב מכרה כיום את בכורתך לי. תולדות

ידוע מספרי החסידות, שבעבודת השי"ת הכל נגרר אחר הראשית, כלומר איך שארם מתנהג בתחילה כך הוא יילך כל הזמן. ואם בהתחלת היום יתנהג בקדושה ובטהרה כך יהיה כל היום, ובנקל יוכל לנצח את יצרו הרע. ומצינו שהתורה מצוה על האדם שכל הדברים הראשונים כלומר "הראשיתי יקדיש לר', כמ"ש "ראשית בכורי אדמתך תביא בית ד' אלקיך", "ראשית עריסותיכן חלה תרימו", "קדש לי כל בכור פטר רחם, "משום מה צוה ד' כך? אולם אם הראשית תהיה מוקדש לד', אזי אח"כ הכל יהיה קודש לר'. עשו הוא היצה"ר, ויעקב אמר ליצה"ר "מכרה "כלומר תמכור לי "כיום את בכורתך לי "את הראשית של היום, ואם בראשית היום אהיה משוחרר ממך, אז בטוח אני שכל היום אהיה פטור ממן.

(כ"ק מרן רבינו אמרי יוסף זי"ע)

ויאמר יעקב אל אביו: אנכי עשו בכרך וכו'. תולדות

ויאמר יצחק אל יעקב נשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא - וינש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאפר הקול קול יעקב והידים ידי עשו. בעל ה"אמרי נועם "מסביר שיצחק אהב את עשו משום שעשו הטעה אותו באמרו לו נכון הדבר שאיני לומד, אבל אני תומך בתלמידי חכמים העמלים ויגעים בתורה. ויצחק אהב את עשו כי ידע שתלמידי החכמים צריכין למי שיתמכו ויסעדו אותם, אבל באמת עשו לא נהג כך אלא רמה את אביו ע"כ. לעומתו יעקב לא די שהוא בעצמו למד אלא גם תמך בשאר לומדי תורה, כדי שיוכלו ללמוד בלי טרדות ודאגות הפרנסה, וז"ש "יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך "ר"ל מה שאתה סובר שעשו הוא מן התומכים בת"ח, אינך אלא טועה. אני הוא התומך בת"ח, ולי יש המידה זו שהנך סובר שיש לעשו בכורך. וידוע שע"י עשיית המצוה מתקדש האבר שבו נעשית המצוה, לכן ע"י צדקה שאדם נותן לת"ח מתקדשת היד שבה ניתנה הצדקה. וז"ש יצחק "נשה נא ואמשך בני "ר"ל אמשש את האברים שבהם אתה נותן צדקה. ועי"ז אראה "האתה זה בני עשו אם לא "כלומר אם יש לך מדת עשו שתומך בת"ח. וכשנגש "יעקב אל יצחק וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו "ר"ל הנני רואה שיש לך שתי המדות, שהקול שלך התקדש ע"י לימוד התורה מידה השייכת ליעקב", והידים ידי עשו "וידיך מקודשות ע"י צדקה, מידה שהיא שייכת לעשו.

(כ"ק מרן רבינו אמרי יוסף זי"ע)

ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ד' במקום הזה ואנכי לא וכו'. ויצא

איתא בספרי החסידות, כמו שאדם מתנהן למטה כך מתנהגין אתו למעלה, כגון: אם אדם עובד את בוראו בדרך הטבע אזי עוזרין מלמעלה, רק בישועה בדרך הטבע, אבל אם ארם עובר את השי"ת למעלה מכוחו ויכלתו, ומנדר שינה מעיניו ועוסק בתוה"ק אזי השי"ת עוזר לו למעלה מדרך הטבע ועושה לו נסים ונפלאות חוץ לדרך הטבע. ואיתא בספרים, שהשם "אלקים "הוא השנחה טבעית (כי אלקים בגימטריא הטבע) והשם "הויה "הוא ההשגחה ע"פ נס. ויעקב אבינו שפע שאביו ברכו בשם "אלקים "כמ"ש "ויתן לך האלקים "ויעקב סבר שעבודתו לשם שמים הוא רק בדרך הטבל, ע"כ ברכו אביו רק בשם "אלקים "שהוא ההשגחה הטבעית, וכן ראה תחילה בחלומו ש "מלאכי אלקים עולים ויוררים בו "להשניח כו בדרך הטבע, אבל כשראה "והנה הדיה נצב עליו ד"ל ששורה עליו ההשגחה הנסית, תמה יעקב אבינו "ויאמר אכן יע הוי"ה במקום הזה "ששורה עלי השנחה הנטית", ואנכי לא ידעתי "והרי אני לא ראוי שתשרה עלי ההשגחה הנסית, כי אני לא עובר את הר' רק בדרך הטבע ולא מניע לי כזאת.

(כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

ואת חמור ואת שכם הרגו לפי חרב וכו'. וישלח

וקשה: האם רק את חמור ואת שכם הרגו עם חרב? הלא מסתמא את כל בני העיר הרגו בחרב? אלא נראה להסביר, שכשבני יעקב אמרו לחמור ושכם "אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר " הסכימו השנים "ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב"וכו', ואח"כ "ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמור ,"וכו'. הסברא נותנת שבוראי חמור ושכם מלו עצמם קודם, ואח"כ באו לאנשי עירם להסביר להם שהמילה היא לא כל כך נוראה. הנה הנכם רואים שמלנו עצמנו ולא קרה לנו מאומה, ובודאי לא מהרו בני העיר למול עצמם אלא למחרת. יוצא א"כ שביום השלישי למילתם של אנשי העיר כבר חיה אצל חמור ושכם היום הרביעי למילה. וירוע שביום השלישי למילה הוא יום קשה לנימול והוא מרגיש חולשה גדולה, וכן כאבים נוראים כמו שכתוב "ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים "אזי באותו יום, ביום השלישי למילה של אנשי העיר לא הצטרכו בני יעקב להלחם בהם בחרב כדרך מלחמה כי במכה אחת וקלה הרגו אותם, אבל בחמור ושכם שכבר היו ביום הרביעי למילתם והיו בריאים, הצטרכו להלחם אתם בחרב.

(רבינו רבי שמואל צבי ראב"ד במונקאץ, אבי ה"אמרי יוסף זי"ע)

וילכו לרעות את צאן אביהם בשכם. וישב

ופרש"י נקוד על את שלא הלכו אלא לרעות את עצמן. ואפשר לומר דהענין הוא, שכל עבודה ומלאכה שאדם עושה צריך הוא להתבונן ולהתעמק בה איך ימכור ומה יקנה. אבל כדי להיות רועה אין צורך

בהתבוננות. בבקר מוציאים את הצאן והצאן רועים בשדה ואילו הרועה יכול להתדבק בהשי"ת ולהתבודד כדי לקנות שלמות. על כן בחרו להם השבטים להיות רועים, כי במלאכה זו אפשר להתדבק בהשי"ת ולא לפנות את הלב לדברים אחרים. וזה שכתב רש"י "לרעות את צאן" את הוא הטפל כדמצינו בחז"ל, הם יצאו עם הצאן "לרעות את עצמן" ורעיית הצאן היתה הטפל. העיקר היה שהם הלכו להתבודד ולהשלים עצמם בדבקות השי"ת.

(כ"ק מרן רבינו חקל יצחק זי"ע)

ויהי שנתיים ימים ופרעה חולם. מקץ

אומר המדרש שאומר אשרי האיש אשר שם בה' מבטחו ולא פנה אל רהבים ואל שטו כזה זה אסף שאומר והזכרתני ניתוספו לו שני שנים שואל האמרי יוסף הוא מתחיל אשרי האיש אשרי שם בה' מבטחו זה יוסף מה הפירוש של ההמשך שאומר השכרתני והזכרתני נתווספו לו שני שנים ופשוט מסופר על הנכד של הבעש"ט שנקרא ר' אהרן טיטיאובער שהיה תושב בקונסטנטין חדש והתנגדות אז עוד הי-ה מאוד גדול והיה לו בטחון בהשי"ת ולא סיפר להאנשים מה שנעשה אצלו וקרה פעם שנשאר איזה ליל שבת בלי אוכל בכלל לא דגים ולא יין לקידוש וכאשר בא אל הבית מדרש והלב שלו דפק בו בחוזקא מאוד מריב צער אז עלה של הבימה ונתן דפיקה ואמר רבותו התושב פוא איזה נכד של העש"ט ואתם לא מסתכלין בכלל מה שנעשה איתו והוא נשאר ממש בעירום בלויו יין לקדש בשבת אז היהודים שהם רחמנים בני רחמנים ישר אחרי התפילה הכניסו אליו את כל מה שצריך היו להכניס ועשו ווער כדי להחליט להבאה מה לעשות אבל אותו ר' אהרן כאשר בא לביתו הוא חשב מה הוא עשה שכל הזמן הוא בטח בבורא כל העולמות והוא כל כך נפל בבטחונו שהכריז בבית מדרש את מה שהכריז סיפר הרה"צ ר' דוד משה מטשורקוב שהוא שמע את זה מאביו הרה"ק מרוזין שר' אהרן הנ"ל מדוב עגמת נפש לא ישן כל הלילה וישב ואמר תהלים שהוועד הנ"ל של הבעלי בתים ישחו מה שדיברו ביניהם וסיים הרה"צ מטושרקוב את דבריו שאנו מוצאים בפרשת וישב שכאשר יוסף פטר לשר המשקים את החלום ביקש יוסף ממנו הזכתנו והזכרתנו והפרשה נגמרת בווישכחהו אומר הרה"ג מטושרקוב שגם אצל יוסף הי-ה אותו דבר שבצדקה של צער והתפרצות היא ביקש משר המשגיח שמזכיר איתו לפני פרעה אבל ישר אחרי זה הוא התחרט על מה שעשה וישב כל הלילה וביקש שהשר המשקים ושכח את הבקשה שלו והתורה מעידה שהוא באמת שכח כי לפעול שהבעלי בתים ושכחו מה שהם החליטו לעשות טוב זה לא דבר קשה

(כ"ק מרן השיח יעקב יוסף זי"ע חנוכה תשל"ח נר א')

שיח מרעים
דרשות ושיחות מרבותינו הק' זיע"א
בענין להתחבר לחבר רע. ויו"ט חנוכה

שמעתי מהחקל יצחק על הפסוק מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי שזה היה בזמן החתם סופר שעובר חלוקה בין אורדתוכסים לבין אנלוגין באונגריה ובפולין הבעלז רב ר' יהושע היה לו כשק גדול מאוד להעביר את אותו חלוקה שעאברה באונגריה שראו ששם נפל האנלוגין לגמרי אבל בפולין ובגליציה המודרנים לא היו מבחינת אנלוגין אז החליטו לשלוח משלחת לשר פרנציוזב ובמשלחת היו הבעלז רב ר' יהושע ר' שמעון סופר, הרב של קרקא שדיבר טוב דייטש, ואנפוליה רב, והם הזמינו פגישה אצל השר פרנציוזב בכדי לבקש ממנו על החלוקה והמשלחת הגיע יומים שלשה קודם יום הפגישה והדבר ידוע שאצל כל מלך יש שר שהוא ממונה על הפרוטקול אז השר הז בא לאכסניה של המשלחת הרבנים והסביר להם איך יתנהל כל הפגישה שקודם פרנציוזב יפגש איתם ורק אח"כ הקרקא רב שיודע לדבר דייטש טוב יעבר את הבקשה לפרנציוזב ובנתיים לבעלז רב הדבר היה מאוד חשוב שזה יצא לפועל אז שנכנסו ונגשו לכסא מלכתו וראו את פרנציוזב אז הבעלז רב שהוא היה זקן ומשכמו ולמעלה עומד ובוכה אז הוא שכח מהפרוטקול וקם מכסא מלכתו ואחז בידו של הרב מבעלז ואמר הרבינע'ד ויירנישט שכל מה שרציתם יהיה וכך שכל הפרוטקול כבר לא היה במקומו והרב של קרקא מסר לפרנציוזב מה הבקשה והוא ביקש מהשר האחראי שיבקש מהשר באסטרייך כמו שאצלכם עבירו את הכלוקה בין ארודתוכסים לבין אנלוגין אז אתה יודע מה לעשות תשלח לי איך עשיתם את זה שם את זה בכדי שנוכל אנחנו לעשות את זה הדבר פה בגלציה והרבנים נסעו בחזרה עם הרגשה שהם פעלו את מה שרצו ובנתיים שלח בחזרה תשובה השר מאסטרייך לשר האנגרי שבאמת עברנו כזה דבר כאן אצלנו ואני שולח לך את ספר איך עשינו את זה אבל אני מיעץ לך שאם אתה יכול לצאת מזה בלי לעשות את זה אז תצא מזה שפה באנגריה אין יום וין לילה איפה שיש עשרה יהודים אז חמישה זה אורדתוכסים וחמישה אחרים מהצד השני והרבנים לא ידעו מהתשובה שאותו שר קיבל והוא ישתמש בזה אז הרבנים קראו לאסיפה ללמבערג את מחזיקי הדעת שהיו צריכים להתכונן לזה והמודרנים לא רצו בחלוקה הזאת שהם ראו מה קרה באנגריה ובאסיפה ישבו כל הרבנים ובכל הבוקר נתנו למודרנים לדבר ודיבר מטעמם דוקטור דנט שהוא היה דובר המשכילים והמודרנים והוא דיבר כל הבוקר נגד החלוקה ואחה"צ הבעלז רב ענה להם בחזרה מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי שידוע שדרך הרע לשנוא את הטוב שרע וטוב לא יכולים ללכת ביחד ואם רואים שהרע כן רוצה ללכת עם הטוב סימן שהטוב לא בסדר וזה הפירוש מה פשעי מה חטאתי שמה חטאתי ופשעתי כי דלקת אחרי זה שאתם רוצים אחרי ורוצים להיות איתי בידידות אז סימן שאני לא טוב שאחרת לא היתם רוצים להיות איתי.

(כ"ק מרן השיח יעקב יוסף זי"ע חומש דש"י פרשת ויצא תשמ"ה)

חנוכה

בית שמאי אומרים פותח והולך ובית הלל אומרים מוסיף והולך (שבח כ"א). ידוע שקודם צריך האדם להימנע מרע ולסור מדרכו הרעה, כמו שהכתוב אומר "פור מרע "ואח"כ "עשה טוב "הייגו מצות ומעש"ט, כי אם אדם עושה את הטוב כשעוד לא תיקן את דרכיו הרעים הרי עי"ז מוסיף הוא לסטרא אחרא יותר כח. אבל בדורינו השפל שאם ארם יחכה עד שיסיור מדרכו הרעה כדי לעשות טוב הרי יוכלו כל שנותיו לעבור בלי שום מעשה טוב. ע"כ מיטב יתחיל ב"יועשה טוב "שיעשה קודם מצות ומעש"ט, ועי"ז יעזור לו השי"ת שיוכל להתגבר על יצרו לשוב מדרכו הרעה ולשבור את מנהגיו הנלוזים, ואפשר לומר שזוהי מחלוקת בית שמאי ובית הלל. ב"ש סוברים "פוחת והולך "שקודם יש לו לאדם להפחית את דרכיו הרעות עד שיתגבר על יצרו. ואח"ב יעשה טוב, כי עי"ז יתקדש ויטהר וממילא יחפוץ ויחשוק לתורה ועבודה ולמצוי ומעשים טובים. ואילו בית הלל סוברים "מוסיף והולך "שקודם

יעשה טוב ועי"ן יכיר בגדלותו של הבורא ית"ש ויתבייש מלעשות רע, וכן נקבעה הלכה כבית הלל.

(כ"ק מרן רבינו אמרי יוסף זי"ע)

באיזה צד מדליקין את נר החנוכה?

בשאלתות כתוב "חד אמר מימין כדי דליהוי תרתי מצותא בהדי הדדי (כי המזוזה גם בימין הדלת), וחד אמר משמאל, כדי שיהיה מסובב מצות ובעל בית מצוייץ בטליתו באמצע ."ויש להסביר את המחלוקת שבכל מצוה שעושין מתקדש המקום שבו נעשתה המצוה. וע"כ כרי שארם יוכל להדליק נר חנוכה בשלימות טוב יותר שירדליקנו במקום שם יש כבר מצוה - היינו מזוזה. ומ"ד שני שסובר שידדליקנו משמאל זאת משום שהיצה"ר תמיד אורבו לאדם, וע"כ יסובב עצמו במצות כדי להתגונן מיצרו. והא ראיה שהתורה צוותה לקשור ציצית ארבע כנפות. מדוע ארבע? כדי שיהיה מוגן מכל ד' רוחות. ומסיים השאלתות , "ת"ש ושמרתם מצותי ועשיתם אותם ובאו חכמים ועשו סייג לתורה " לפי מי אנו פוסקים? קבעו החכמים שארם צריך לעשות שמירה וסייג שיצרו לא יתגבר עליו על כן אנו מדליקים בצד שמאל.

(כ"ק מרן רבינו חקל יצחק זי"ע)

לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה (שבת כ"א). וקשה: מדוע רק לשנה האחרת קבעו הלל והודאה ולא לאותה שנה גם כן ? וי"ל על פי מה שכתב הטו"ז באו"ח סימן תרע"א שמקשה: למה בפורים עושים משתה ושמחה, ובחנוכה לא עושים משתה ושמחה? רק הלל והודאה? ותירץ: שבחנוכה היתה הנזירה רק על המצות והתוה"ק ולא גזירת השמדת הנוף, ע"כ לא שייך כאן משתה ושמחה, שאלו הנאות לגוף. רק הלל והודאה להשי"ת על שעזר לנו לקיים ולעשות את המצות וללמוד תורתו הקדושה, משא"כ בפורים. שאז היתה הנזירה על הגופים "להשמיד להרוג ולאבד ."ע"כ צריכין לעשות משתה ושמחה השייכים לגוף. ומעתה יש לומר שבחנוכה יש לקבוע לדורות הבאים רק על הלל והודאה, כי הגזירה היתה על התורה והמצות, אבל בשנה הראשונה גם לחמו האנשים (החשמונאים) נגד היוונים כם ונצחום, ע"כ בשנה זו הם קיימו גם משתה ושמחה, אבל בשנה האחרת קבעו רק לוהודאה נגד הגזירה העיקרית שנזרו היוונים להשמיד את הרוח והנשמה היהודית.

(הרה"צ ר' אברהם אביש מקראלי הי"ד חתן רבינו ה"חקל יצחק)

מצותה משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק (שבת כ"א). ע"י נס חנוכה נתגלה לנו שהכל הוא מהקב"ה, והכל מתנהל בהשגחה פרטית. ומרומז "מצותה משתשקע החמה "אפילו שבעת אנו בגלות וחושך לנו כאילו שהחמה שקעה, עלינו להאמין שהכל מהד', להאמין אמונה חזקה שתביא לידי כך "עד שתכלה רגל מן השוק "היינו שהשוק והרגל הם המקומות הנמוכים של האדם. וע"י האמונה בר' וראי שיעלה ויתקן את כל הדברים הנמוכים לדרגתם העליונה.

(כ"ק מרן רבינו אמרי יוסף זי"ע)

אמה ר' תנחום אחד והשני הברין אין בו מים מיים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו שהרגילות היא שבני אתה אני היום ילדתיך שאל ממני ואתנה אומרים הפירוש שהרגילות שהאנשים המודרנים ואם יש להם בנים הוא מחפש איזה תכלית בשבילו והוא מבין לבד שכדי לילמוד את האביו וכבא בישיבה הוא יגדל פשוט חיה שאם לא יהיה לו את כח התורה כרו שמצע שאת זה מותר לעשות ואת זה אסור אלא שבבעל דבר מרמה אותו ואומר לו א"כ ממה הוא היה ולכן הוא נותן לעצמו להתרמות וקודם הוא יכנוס אותו לתיכון או ליב"ס מקצועי כדי שיוכל לתת פרנסה ולחם לאכול וראיתי כתוב שהערבה ארצית סדום ועמורה אדמה ודביום נקראים בתורה ערי הכיכר וקשה מה פיתאום השם הזה אלא ארצום מחפשים חתן שיוכל לתת כיכר ז"א שידע לעבוד ויוכל לתת פרנסה לבית וזה דבר שכבר היה בסדום שכובשן כאלה שהם מערי הככיכר שנותנים לחם שהגמרא אומרת יג' זה לישנא דמזינא שהוא טוען שהוא צריך לתת לו חנוך שיוכל להכניס לבית חוק אומר השי"ת בני אתה וגם אני צריך לדאוג לך אני היום ילדתיך והלא כבר עלפני זה שאל ממני ואתנה וכמו שאלו נתתי בקש וגם לו אני יתן אבל כבר הגענו ביום שאפילו העולם המודרני יודע שבלי חינוך אמיתי של בין ישיבה גודלים נחשבים ועקרבים ורואים מה שנעשה ברחוב אלא של היצה"ר יש כח טוב ומצליח להשפיע עליו ואומר קודם תלמד איתו מלאכה וכאשר והיה כבר בן עשרים שנה אז ניכנס איתו לישיבה ללמוד אומרים רז"ל שכל הענין של חנוכה שהונחה למעלה מעשרים אמה אמה זה נקרא שנה כי הגמרא אומרת שאמה בני שישה טפחים ובשנה יש קיץ וחורף קור וחום והתורה מפרטת אצל נח שש זמנים בשנה ומימלא את אחד מרמה את עצמו שאת החינוך התורני הוא יתן לאחר עשרים אמה דהינו עשרים שנה וקודם יתן לו חינוך מקצועי שיוכל לתת כיכר ואח"כ יכנוס אותו לישיבה היות ורואה מעצמו שכל זה אין כלום אומרת התורה פסילה מפני שאם הבור ריק אין בו מום שזה תורה ואם מים אין בו נחשים ועקרבים יש בו שכתוב שחנוך לנער עכ"י דרכו גם כי וזקין לא יזוז ממנו או שראותו כתוב שאומרים שהגויים של פעם היו אנטשמים ורוצחים אבל היום הם יותר על ועדים והאמת נראה שאין חילוק וזה אותו דבר כמו הקודם ואף אחד לא היה מעלה על דעתון שהגדמני שהיתה העליונה בין כל האומות במודרניות וכו' ובדיוק משם גדלו הרוצחים גדולים ביותר והרגילות היא שהלא המאה האחרין נקרא המאה העשרים וראיתי לפרש שנר חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה שאחד אומר שבמאה עשרים לא צריך את כל הויכוח שהיו בזמן של נס חנוכה מפני שהיום גרים בין אומות יותר מודרנים אומות הגמרא אמרה שזה מחשבה פסולה כי מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו ואותם הנחשים שהיו לפני מאה שנה ואפילו לפני זה היום גם נמצאים בין הגויים.

(כ"ק מרן השיח יעקב יוסף זי"ע)

למען ידעו דור האחרון
חסידים מספרים
עובדות וסיפורים מרבותינו הק'

<u>נכספו וגם כלתה נפשי</u>

אם כל עבודתו של ה"חקל יצחק" הי"ד היתה בהתלהבות ובכלות הנפש הרי בהדלקת נר חנוכה היה בבחינת נפשו יצאה בדברו, הוא עמד מול הנר אחוז בשרעפי קודש, בירך על הנרות בקול אדיר ונורא מרעיש כל שומע, אחרי זה אמר משך שעה מזמורי תהלים שונים, בניגון זידיצ'ובאי יורד חדרי לב ומסלסל בניגונים ושירים מקובלים בבית ספינקא. אחרי זה ישב כל העם שעמד צפוף על יד השולחנות שהיו גדושים סוכר ויי"ש. מרן זצ"ל חילק לכל אחד ואחד חתיכת סוכר עם כוסית יי"ש ענה אמן אחרי הברכות, ואחרי כן אמר חידושי תורה

נפלאים בפלפול בו יישב קושיית הבית יוסף, ואמרות באגדה וחסידות, עבודת הקודש נמשכו כשעתיים והעם רואה את הקולות ואת הלפידים אשרי עין ראתה כל זאת.

עשרה מאמרות - הנהגו רבינו האמרי יוסף זי"ע

שנכתב על ידי רבינו החקל יצחק זי"ע הי"ד הקדמה לספרי אבינו האמרי יוסף זי"ע

מאמר העשירי

בשארית מתתיו ובאחרית ימיך

ב'

ובזה פרשתי אנכי השפל מאה"כ (שמות י"ט י') לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם, דהשי"ת אמר למשה רע"ה להורות לעמו דרך העבודה הנ"ל לקיים שוב יום אחד לפני מיתתך כו' נמצאו כל ימיו בתשובה וזש"ה לך אל העם וקדשתם (ומפרש במאי יקדש אותם, וקאמר בזה שידעו שאין להם רק) היום ומחר (נמצא ישוב היום שמא ימות למחר) וכבסו שמלותם, ד"ל עי"ז יכבסו שמלותם להיות לבנים מן העבירות כדרשת ריה"נ הנ"ל, וכן ראיתי לאאמו"ר זצ"ל הכ"מ שהיה מקיים תמיד מאמר הזה שוב יום א' כו' ועי"ז לא היה חושב על מה שיהיה לאחר זמן (וכמ"ש במאמר הז' אות ו') ובפרט באחרית שנותיו דהיינו אחר שנת תרס"א היה מכין צעדו ליום האחרון. ובימי החול היה מתפלל בחדרו בבוקר. ואמר לי הטעם כי רוצה לטהר ולקדש את חדרו עלי רגע האחרונה שלו, ואז חשב מחשבות להדפיס את חיבורו הנוכחי, ונתנו לי לסדרו ואז החל גם הוא לסדר בעין הקדמה, ואמר לי שרצונו לכתוב הנהגות טובות עבור איש הישראלי כדי לזכות את הרבים, כי זה היה כל מגמתו בכל העניינים הן פה עירנו והן כשהיה באיזה מקום אחר, היה חוקר אולי יש איש או אשה אשר אינם מתנהגין כדת, והיה קורא להם ומזהירם על שמירת התוה"ק ומבטיחם בכ"ט וכ"פ שמעתי שהיה מזהיר לאנשים קלי הדעת ומבקש מהם שישמרו ש"ק ושלא ישחיתו את זקנם ועשה להם חשבון כמה לאוין עוברין עי"ז במשך השנה, ולנשים הזהיר שישמרו דיני נידה וטבילה והרבה מהם הבטיחו לו שישמרו מעתה, וע"כ רצה לצרף לחבורו הק' הנהגות טובות, והעתיק הנהגות רבינו הק' מלובלין, ועליהם השית ביאורו, וכתב קרוב לבויגען א' בכתי"ק, אמנם באותו הפרק עלה ברצונו הטהור לבנות מקדש מעט, בהמ"ד קבוע לתורה ולתפלה, ומחמת טרדות והוצאות הבנין, נדחה קראנו להדפסת ספה"ק, ובסוף חורף תרס"ב עשה הכנה דרבה וקדש מקום הבהמ"ד, ואמר שממשיך לשם קדושת א"י וגם קדושת הבהמ"ד של רבותינו הק' מזודטשוב, וכן בהמשך ימי הבנין ברוב הימים כשהיה הולך למקוה בבוקר הלך למקום הבנין, וכ"פ עשה שם גם קצת מלאכה להבנין וסיפר לי שרבינו הגה"ק מהר"ש מבעלזא בנה הבהכ"נ בקדושה יתירה ובכונה מיוחדת שתמשוך אלי' נפשות ישראל והבנתי מתוך דבריו שגם הוא מכוין בכונה הזאת, ולדעתי היה לו כונה מיוחדת במה שהיה הולך שמה דייקא קודם התפלה דאי' ברע"מ בזוה"ק (בשלח נ"ט ע"ב) פקודא למבני מקדשא לתתא כגונא דבי מקדשא דלעילא כו' דאצטריך למבני בי מקדשא לתתא ולצלאה בגוי' צלותא בכל יומא עכ"ל וע"ש באריכות, ומבואר מדבריו דבנין בהמ"ד הוא בכלל בנין ביהמ"ק, ותפלות כנגד תמידין תקנו ע"כ קודם התפלה רצה לעסוק בבנין המקדש.

לבאי שיעור הקבוע בהלכות ריבית, ועניני דיומא מפי
הרה"ג רבי מרדכי אריה ורצברגר שליט"א
השיעור לזמן חורף הבעל"ט ימי שני בשעה 9:20 בערב בעזרת נשים
בבית המדרש ספינקא רח' דונולו 11 ב"ב

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף"
ע"ש רבינו כ"ק מרן אדמו"ר דרכי יעקב יוסף זצוק"ל

חננו להודיע לקהל אנ"ש כי ניתן להשיג דיסקים תפילות, ומראות, זמירות, טישים, מכ"ק אדמו"ר השיח יעקב יוסף זי"ע

היה עם פפיות שלוחי עמך: תפילות מועדי השנה 40 ש
רצה עתירתם: קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 ש
אזמר בשבחין: ניגונים מימות השנה 40 ש לדיסק
וזכנו לקבל שבתות: ניגוני שבת 40 ש לדיסק
מראות חייו של רבינו: רבינו עם אדמורים ובימות השנה 40 ש

הספר שיח יעקב יוסף מרבינו זצוק"ל ניתן להשיג במחיר 50 ש
שיעורים מפי המו"ץ והרה"ג מרדכי אריה ורצברגר שליט"א ריבית, עניני דיומא, ימים טובים.

בתודה - הנהלת המכון

לעשות רצון צדיק - זְכוּתֵהּ דְיוֹסֵף צַדִּיקָא
יהודי יקר !
הבטחת רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע שכל יהודי שעולה לציון רבינו האמרי יוסף זי"ע בכל ימות השנה ובפרט ביומא דהילולא בודאי פעל כל ישועה שצריך לו.
אל תוותר על הבטחה זו

לעילוי נשמת
הרה"ח משה חיים ב"ר ישעיהו ז"ל
ח' מנחם אב תשנ"ה
האשה מרת געלא ב"ר ישכר דוב ע"ה
י"ד טבת תשמ"ד
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת חודי היקרים
אבי מורי הרה"ח יוסף מרדכי ב"ר משה צבי ז"ל
י"ג לחודש מר חשון תשמ"א
ואמי מורתי מלכה ב"ר משה חיים ע"ה
ג' לחודש ניסן תשפ"ד
ת.נ.צ.ב.ה